

Jeg kender ikke sagen fra Fyns Amt. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle politiske forbindelser, der tales om. Men jeg kender det flertal, der i dag er i Fyns Amt, og hvis det er de samme politiske forbindelser, så kan jeg måske forstå, hvorfor et firma, der gav så dårligt et tilbud, som Ri-Bus gav Ribe Amts Trafikselskab, alligevel kunne få kontrakten.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis vil jeg udtrykke SF's folketingsgruppes sympati for de aktionerende buschauffører i Esbjerg og for de mange landet over, der i dag viser deres solidaritet over for deres kolleger i Esbjerg. Den behandling, som buschaufførerne i Esbjerg har været ude for, burde være fjern fortid i Danmark. Vi håber, de vinder deres kamp, og at der derved vil blive sat en stopper for den overhåndtagende privatisering, som vi ser alt for mange steder i landet.

Jeg vil også gerne samtidig tage kraftigt afstand fra de udtalelser, hr. Jan Kjøpke Christensen tidligere fremkom med i dag, hvor han karakteriserede de strejkende buschauffører i Esbjerg som folk, der bare stod og drak øl. Det er en uforskammet måde at karakterisere folk på, som har passet deres arbejde i mange år og nu er kastet ud i en konflikt uden egen skyld og alene på grund af nogle borgerlige politikere.

Disse udtalelser skal ses på baggrund af, at vi fra SF's side helst ville se helt pragmatisk på det spørgsmål, som forespørgerne har sat til debat i dag. Om et spørgsmål løses i kommunalt regi eller i privat, burde være et spørgsmål af samme karakter, som når en privat virksomhed skal tage stilling til, om virksomheden selv skal have en servicedel i huset, eller om servicen skal købes udefra efter behov. Det burde alene være et spørgsmål om, hvordan en opgave løses bedst inden for de givne økonomiske rammer.

Desværre er det ikke længere muligt at tage sådan en rent pragmatisk stilling til problemet. Skylden herfor ligger alene hos de partier, der har rejst debatten i dag.

Problemet er, at der i nogle borgerligt styrede kommuner foregår privatiseringer, der intet har at gøre med spørgsmålet om, hvordan en opgave løses bedst, men alene er ideologisk begrundet. Og det, borgerne oplever, er ringere og ringere service. Ordet privatisering er i dag synonymt med forringelser.

Sådan behøvede det ikke at være. Der er opgaver, der fuldt forsvarligt kan løses i privat regi, men den borgerlige, rent ideologisk beto-

nede fremfærd har medført, at privatiseringer og forringelser er blevet udtryk for det samme.

Problemet er også, at der ikke skelnes tilstrækkelig kraftigt mellem opgaver, der er egnet til udlicitering, og opgaver, der ikke er det. Derfor ser vi eksempler på udlicitering, f.eks. på ældreområdet, der aldrig burde være foretaget, fordi det kun kan medføre forringelser, uanset hvor megen omhu den private virksomhed forsøger at lægge i opgaven. Omsorg og pleje er ikke egnet til at blive splittet op på denne måde.

Men privatisering medfører billiggørelse, vil forsvarerne sige; det er det, der er sagt i dag. Ja, i nogle tilfælde, dog langtfra i alle. Men når det sker, ja, hvad sker der så? Det kan man f.eks. læse om i Erhvervsbladet. Her kan man med jævne mellemrum læse om virksomheder, der har fået en opgave udliciteret, hvilket de er tilfredse med, men samtidig har de fået 10-20 pct. mindre at udføre opgaven med, og det er de ikke så tilfredse med, for de kan selvfølgelig ikke løse opgaven lige så forsvarligt som de velfungerende kommunale enheder, der plejer at gøre det, når de oven i købet skal gøre det for væsentlig færre penge. De pågældende virksomheder føler sig som ofre, der skal modtage borgernes kritik af forringelser, som borgerlige politikere har besluttet. De reelle ofre er naturligvis borgerne, der ikke får den service, de har krav på, og de ansatte, der får deres arbejdsvilkår forringet.

Efterhånden har vi brug for en redegørelse for de erfaringer, vi har fået ved privatiseringer. Svenskerne har udarbejdet en sådan, men deres resultat viser, at udliciteringer langtfra altid er af det gode.

For at vende tilbage til Esbjerg er et af problemerne dér som bekendt, at borgerlige politikere har set en mulighed for besparelse ved at tvinge buschaufførerne, der langtfra er højt betalt, over på en anden og langt ringere overenskomst. At de ikke vil finde sig i det, burde enhver kunne forstå. Også her er der to parter, der er ofre: De ansatte, der uden eget ønske, uden provokation fra deres side er kastet ud i en faglig kamp, og borgerne, der ikke får den service, de har betalt for.

Vi er naturligvis opmærksom på, at de borgerlige partier har nogle vælgere og medlemmer blandt erhvervsdrivende, der gerne vil have nogle af de opgaver, der i dag løses af kommunerne. Det er for så vidt legitimt, men det er ikke legitimt, når de borgerlige partier i deres iver efter at takkes vennerne forsømmer den opga-